Kraków, dnia 1 lutego 1934 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 3.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 9 — Rozporządzenie Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie z dnia 28 listopada 1933 r. w sprawie wydobywania i zużytkowania palnych gazów ziemnych na obszarach gazowych 11

10 — Obwieszczenie Wojewody Krakowskiego z dnia 18 stycznia 1934 r. o wpłynięciu podania Elektrowni Okręgowej w Zagłębiu Krakowskiem S. A. o uprawnienie na zakład elektryczny w gm. Podolsze i Zator 15

11 — Obwieszczenie Zarządu miasta i uzdrowiska Zakopane z dnia 15 stycznia 1934 r. w sprawie sporządzenia planu zabudowania 15

12 — Obwieszczenie Okręgowego Inspektora Pracy w Krakowie z dnia 22 stycznia 1934 r. podające do wiadomości orzeczenie nadzwyczajnej Komisji rozjemczej ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Chrzanowa 16

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenia:
Konkurs 19
Przetargi 19
Licytacyjna sprzedaż broni w Starostwie w Krakowie 19
Poszukiwania 19
Zgłoszenia o zaginieniu dokumentów 20

Dział urzędowy.

9.

ROZPORZĄDZENIE WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO W KRAKOWIE

z dnia 28 listopada 1933 r.

w sprawie wydobywania i zużytkowania palnych gazów ziemnych na obszarach gazowych.

Na zasadzie postanowień art. 1 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. (Dz. U. R, P. Nr. 39, poz. 292) i postanowień § 73 krajowej ustawy naftowej z dnia 22 marca 1908 r.) Dz. u. i rozp. kraj. dla Kr. Gal. i Lod. z W. Ks. Krak. Nr. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznanie pewnych terenów jako obszarów gazowych t. j. obszarów, zawierających złoża gazu ziemnego bez ropy lub tylko z nieznaczną jej przymieszką, następuje w drodze orzeczenia Wyższego Urzędu Górniczego, wydanego na podstawie dochodzeń

miejscowych, przeprowadzonych przy współudziale znawców geologów, z uwzględnieniem wyników dokonanych wierceń i przeprowadzonych badań geologicznych oraz po wysłuchaniu stron interesowanych.

§ 2. Dla każdego z tych obszarów gazowych Wyższy Urząd Górniczy ustala, z uwzględnieniem specjalnych właściwości poszczególnych złóż gazu minimalną wzajemną odległość otworów wiertniczych, na obszarze tym zakładanych, równocześnie z ustaleniem granic danego obszaru.

§ 3. Równocześnie uznaje się jako obszary gazowe następujące tereny:

I. W okręgu Urzędów Górniczych w Drohobyczu i Stanisławowie:

A) Już jako teren gazowy uznany obszar gmin: Chodowice, Gelsendorf, Daszawa, Komarów, Siechów, Juseptycze i Oleksice stare

B) oraz obszar obejmujący w całości gminy katastralne: Oleksice Nowe, Tatarsko, Uhersko, Pukienicze, Wownia, Kawsko, Königsau, Letnia, Dołhe, Opary, Słońsko, Wróblowice Lipowiec i Rolów,

następnie część gmin katastralnych: Hanowce, Pokrowce, Strychańce, Kawczykąt-Lisiatycze, Pietniczany, Wolica, Bilcza, Josefsberg, Medenice, Rapczyce, Litynia, położone na południe od linji poprowadzonej przez następujące punkty tryangulacyjne: kościół w gminie Hruszów, Litynia, Medenice (rzym. kat.), Bilcza, Pietniczany, Kawczykąt i Nowe Sioło,

wreszcie części gmin katastralnych: Stryj, Dobrowlany, Dobrzany, Wierczany, Podhorce, położone na północ od linji poprowadzonej przez następujące punkty tryangulacyjne: kościół w gminie Słońsko, Dobrzany, Olesice Stare.

II. W okręgu Urzędu Górniczego w Jaśle:

A) obszar gminny Górki w całości, oraz części gmin: Pakoszówka, Srogów Górny, Srogów Dolny, Trepcza, Sanok, Posada Sanocka, Dąbrówka Polska, Zabłoćce, Czertesz, Jurowce, Kostarowce i Strachocina, objęty granicą biegnącą jak następuje:

1) granicą gmin: Górki-Humniska, Górki-Grabownica Starzeńska, Pakoszówka-Grabownica, Starzeńska, Pakoszówka-Lalin, aż do przecięcia się tej granicy z gościńcem Brzozów-Sanok,

2) linją prostą, łączącą punkt przecięcia się granicy gmin: Pakoszówka-Lalin, z gościńcem Brzozów-Sanok, z punktem przecięcia się granicy gmin: Srogów Górny — Srogów Dolny z drogą gminną, łączącą gościniec Brzozów-Sanok w Jurowcach z miastem Sanok,

3) drogą gminną, łączącą gościniec Brzozów-Sanok w Jurowcach z miastem Sanok, aż do skrętu tej drogi koło punktu tryangulacyjnego 289,

4) linją prostą, łączącą skręt drogi Jurowce-Sanok, z granicą gminy Olchowce-Sanok.

5) granicą gmin: Sanok-Olchowce, Sanok-Posada Olchowska aż do punktu przecięcia się tej granicy z torem kolejowym Jasło, Nowy Zagórz,

6) wzdłuż toru kolejowego linji Jasło, Nowy Zagórz, aż do mostu kolejowego na rzece Sanoczek,

7) linją prostą, łączącą most kolejowy na rzece Sanoczek z punktem przecięcia się granic Kostarowce, Strachocina, Pakoszówka,

8) linją prostą łączącą pawyższy punkt z punktem przecięcia się granic Strachocina, Bażanówka, Górki,

9) wzdłuż granicy gminy Górki-Bażanówka, Górki-Posada Jaćmierska, Górki-Wzdów-Górki-Turze Pole.

B) Obszar gmin: Sobniów, Wolica, Gliniczek, Czeluśnica, Roztoki, Sądkowa, Dobrucowa, Brzezówka w całości, oraz części gmin: Hańkówka, Jasło, Bażyce, Zimna Woda, Szebnia, Tarnowiec, Moderówka (wieś Białkówka), Męcinka, Jedlicze, Jaszczew, Brzyszczki i Gorajowice, objęty granica biegnącą jak następuje:

1) torem kolejowym Rzeszów-Jasło, od skrzyżowania się tego toru z gościńcem Jasło-Krosno, aż do punktu przecięcia się toru kolejowego Jasło-Stróże z granicą gmin Jasło-Żółków,

2) granicą gmin: Jasło-Żółków. Sobniów-Żółków, Sobniów-Łaski, Wolica-Łaski, Wolica-Gąsówka, Czeluśnica-Gąsówka, Czeluśnica-Umieszcz, Czeluśnica-Tarnowiec, aż do toru kolejowego Jasło-Nowy Zagórz,

3) torem kolejowym Jasło-Nowy Zagórz, aż do punktu przecięcia się tego z granicą gminy Dobrucowa-Tarnowiec,

4) granicą gmin: Dobrucowa-Tarnowiec, Brzezówka-Tarnowiec, Brzezówka-Potakówka, Brzezówka-Męcinka aż do toru kolejowego Jasło-Nowy Zagórz,

5) torem kolejowym Jasło-Nowy Zagórz aż do punktu przecięcia się toru kolejowego z granicą gmin Jedlicze-Borek,

6) linję prostą, łączącą punkt przecięcia się granicy gmin Jedlicze-Borek z torem kolejowym, ze skrętem gościńca Jasło-Nowy Zagórz,

7) gościńcem Jasło-Krosno, aż do skrzyżowania się tegoż z torem kolejowym Rzeszów Jasło, ustalając zarazem wzajemną minimalną odległość otworów wiertniczych zakładanych na obszarze:

pod I. A) wymienionym . . . . na 1000 m
„ I. B) „ tymczasowo „ 1000 m'
„ II. A) „ . . . . na 300 m'
„ II. B) „ . . , . na 120 m'

§. 4. wypadkach, gdy względy gospodarcze będą wymagały szybkiego powzięcia decyzji, właściwy Okręgowy Urząd Górniczy może uznać tymczasowo pewne tereny jako obszary gazowe i ustalić minimalne wzajemne oddalenie otworów na danym obszarze. Dotycząca decyzja Okręgowego Urzędu Górniczego winna się opierać na opinji znawców geologów i wyniku przeprowadzonych wierceń i ma być doręczona uprawnionym do wydobywania wykazanym w Okręgowym Urzędzie Górniczym oraz podana do wiadomości pism fachowych celem ogłoszenia. Okręgowy Urząd Górniczy równocześnie z jej ogłoszeniem obowiązany jest przedłożyć Wyższemu Urzędowi Górniczemu wniosek o wydanie definitywnego orzeczenia w myśl postanowień §§-ów 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§. 5. Okręgowy Urząd Górniczy zezwoli na zakładanie otworów wiertniczych, mających na celu wyłącznie poszukiwanie złóż ropy przy uwzględnieniu odległości, przepisanych dla wierceń za ropą — pod specjalnymi warunkami, ustalonymi w planie ruchu, a dotyczącemi tak wyboru systemu wiertniczego, jak i sposobu zabezpieczenia przewiercanych złóż gazu ziemnego przed odgazowaniem.

W razie stwierdzenia, że pewne części obszaru gazowego nie zawierają złóż gazowych lecz złoża ropne, Okręgowy Urząd Górniczy obowiązany jest przedłożyć Wyższemu Urzędowi Górniczemu wnioski co do ewentualnego wyłączenia terenów tych z obszaru gazowego.

§. 6. Do kopalń zakładanych na terenach uznanych jako obszary gazowe mają zastosowanie postanowienia „Przepisów prawidłowego i bezpiecznego prowadzenia kopalń oleju skalnego“ z dnia 10 października 1913, Nr. 95 Gal. Dz. ust. i rozp. kraj., odnoszące się do kopalń II. klasy niebezpieczeństwa, o ile niniejsze rozporządzenie nie zawiera innych postanowień.

§. 7. Przy prowadzeniu wierceń na obszarach gazowych należy oddzielić złoża gazowe od kompleksu warstw, zalegającego nad niemi jak też i warstw głębszych, w ten sposób, aby gazy nie rozprzestrzeniały się i nie migrowały ze złoża gazowego do innych warstw, ani też uchodziły poza rurami na zewnątrz. To oddzielenie złoża gazowego ma być wykonane zapomocą osobnej kolumny rur, postawionej nad złożem gazowem, względnie poniżej tegoż, lub też w inny celowy sposób, jak zapłukanie iłem, cementowanie i t. p.

§. 8. Nawiercone w otworach wiertniczych wody wgłębne mają być zamknięte w sposób dający zupełną pewność, że woda nie przedostanie się ani do niższych, ani do wyższych złóż gazowych.

§. 9. Wiercenie otworów na kopalniach gazu ziemnego ma być prowadzone według planu, który podlega zatwierdzeniu Okręgowego Urzędu Górniczego. Plan ten ma być opracowany na podstawie przypuszczalnego profilu geologicznego i ma obejmować między innemi także całokształt rurowania z uwzględnieniem przypuszczalnego ciśnienia wód i gazu, oraz sposoby zamknięcia wód i oddzielenia złóż gazowych od innych warstw.

§. 10. Jednym otworem wiertniczym wolno eksploatować równocześnie tylko jedno złoże gazowe. W szczególnie uzasadnionych wypadkach może Okręgowy Urząd Górniczy zezwolić na odstąpienie od tej zasady.

§. 11. Przed dowierceniem złoża gazowego, które ma być eksploatowane, należy przygotować całkowite urządzenie do szczelnego ujęcia gazu u wylotu rur i do odprowadzenia gazu z otworu. Urządzenie to ma być wykonane w sposób odpowiadający jego celowi, przy użyciu odpowiednich materjałów. Wytrzymałość urządzenia ma być obliczona według zasad przyjętych w technice dla tego rodzaju urządzeń, przy uwzględnieniu podanych niżej postanowień i zastosowaniu właściwego współczynnika bezpieczeństwa.

Projekt urządzenia wraz z rysunkami konstrukcyjnemi i obliczeniem poszczególnych części należy przedłożyć Okręgowemu Urzędowi Górniczemu do zatwierdzenia.

§. 12. Urządzenie do ujęcia i odbioru gazu odpowiadać ma pozatem następującym wymogom:

a) zamknięcie głowicowe, t. j. część urządzenia, znajdująca się bezpośrednio nad otworem świdrowym, ma być wykonana na najwyższe ciśnienie złoża, zwiększone o 50%. W razie gdy ciśnienie złoża nie jest znane należy przyjąć, że równa się ono ciśnieniu hydrostatycznemu.

b) dalsze części urządzenia, mogące pozostawać pod ciśnieniem złoża, t. j. znajdujące się między zamknięciem głowicowem a urządzeniami redukującemi ciśnienie i zaworami bezpieczeństwa, mają być wykonane na najwyższe ciśnienie złoża, urządzenia zaś znajdujące się za urządzeniami redukującymi ciśnienie i zaworami bezpieczeństwa — na najwyższe ciśnienie sieci gazowej.

c) części urządzenia przeznaczone dla gazu o ciśnieniu roboczem sieci gazowej mają być zabezpieczone w ten sposób, by ciśnienie gazu w tej części urządzenia nie wzrosło ponad dopuszczalne. W tym celu należy umieścić w odpowiedniem miejscu dwa oddzielnie działające zawory bezpieczeństwa, z których jeden conajmniej ma być ciężarkowy o przelotach umożliwiających swobodne wypuszczenie nadmiaru gazu. Gaz uchodzący z zaworów bezpieczeństwa ma być odprowadzony conajmniej 5 m, ponad ziemię.

d) zamknięcie głowicowe wyposażone ma być w dwie zasuwy, z których pierwsza służyć ma wyłącznie do zamknięcia otworu, druga zaś służyć może do regulacji wypływu gazu.

e) głowica ma być zaopatrzona conajmniej w jeden manometr o odpowiedniej skali i wbudowany w ten sposób, by sprawdzenie manometru każdej chwili było możliwe.

f) części urządzenia podlegające zamarzaniu z powodu ekspanzji gazu mają być ogrzewane w sposób bezpieczny.

g) przy ciśnieniach ponad 30 Atm. otwieranie i zamykanie zasuw na głowicy ma być uskuteczniane z miejsca odpowiednio zabezpieczonego.

§ 13. Produkcja każdego otworu wiertniczego ma być mierzoną przy pomocy odpowiednich aparatów.

§ 14. Gaz otworów wiertniczych wolno odbierać tylko w ilości nieprzekraczającej 20% produkcji otworu przy wolnym wypływie.

W razie niemożności spożytkowania gazu otwór ma być zamknięty i nie wolno wypuszczać gazu bezużytecznie w powietrze. Przepis ten niema zastosowania w poszczególnych wypadkach, gdy chodzi o wyczyszczenie spodu otworu.

§ 15. Początkową produkcję otworu wiertniczego należy zmierzyć przy stopniowo dławionym przypływie, przyczem uzyskany wykres, zwany charakterystyką otworu, ma być przedłożony Okręgowemu Urzędowi Górniczemu.

§ 16. W czasie oznaczonym przez Okręgowy Urząd Górniczy, a przynajmniej raz do roku, należy ustalić wysokość produkcji otworu przy wolnym wypływie gazu i przeprowadzić pomiar ciśnienia złoża na każdym otworze wiertniczym.

Wybór dotyczącej metody pomiarowej dokonany ma być za zgodą Okręgowego Urzędu Górniczego.

§ 17. Manometry, służące do pomiaru ciśnień, mają być sprawdzane przynajmniej raz na miesiąc przy pomocy manometru kontrolnego, lub innego stosownego aparatu.

§ 18. Uprawniony do wydobywania (przedsiębiorca) przedkładać ma Okręgowemu Urzędowi Górniczemu okresowe sprawozdania o stanie ciśnienia złoża, wysokości produkcji i innych szczegółach — w zakresie i terminach przez Okręgowy Urząd Górniczy określonych.

§ 19. Wyższy Urząd Górniczy zastrzega sobie możność zezwolenia na wyjątki z poszczególnych postanowień niniejszego rozporządzenia w szczególnie uzasadnionych wypadkach, o ile względy bezpieczeństwa i wzgląd na racjonalność wydobywania nie będą stały temu na przeszkodzie.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 19 stycznia 1929 r. (Monitor Polski Nr. 39) w przedmiocie racjonalnego wydobywania i zużytkowania palnych gazów ziemnych, w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 28 czerwca 1931 (Lwowski Dziennik Wojewódzki Nr. 10).

P. o. Prezesa:
Inż. J. Mokry

10.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY KRAKOWSKIEGO

z dnia 18 stycznia 1934 r.

o wpłynięciu podania Elektrowni Okręgowej w Zagłębiu Krakowskiem S. A. o uprawnienie na zakład elektryczny w gm, Podolsze i Zator.

Stosownie do §§ 11 i 12 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych dnia 20 maja 1923 roku w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energji elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441) podaję do publicznej wiadomości, że do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wpłynęło podanie od Elektrowni Okręgowej w Zagłębiu Krakowskiem S. A. o udzielenie uprawnienia rządowego, w myśl art. 1 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) na zakład elektryczny w gminach Podolsze i Zator, powiatu wadowickiego, Województwa Krakowskiego.

Powyższy zakład elektryczny ma służyć do przesyłania energji elektrycznej z obszaru. objętego uprawnieniami Nr. 56 z dnia 23 stycznia 1928 r. i Nr. 154 z dnia 30 czerwca 1931 r., do gmin Podolsze i Zator powiatu wadowickiego Województwa Krakowskiego oraz przetwarzania i rozdzielania tej energji w celu zawodowego zbytu na obszarze wyżej wymienionych gmin.

Prąd ma być zmienny, sieć napowietrzna.

Uprawnienie byłoby nadane do dnia 31 grudnia 1967 r.

Odpisy podania, projektu uprawnienia, opisu technicznego i plan są wyłożone do przejrzenia przez interesowanych w godzinach urzędowych w referacie elektrycznym Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, ul. Zacisze 5. I. piętro do dnia 23 lutego 1934 roku.

Celem stwierdzenia dopuszczalności i celowości zakładu wyznaczam termin rozprawy komisyjnej na dzień 26 lutego 1934 roku o godzinie 15 m. 30. Punkt zborny komisji w lokalu Zarządu Miejskiego w Zatorze powiatu wadowickiego.

Wszystkie zarzuty, zastrzeżenia, sprzeciwy i żądania w sprawic udzielenia powyższego uprawnienia rządowego należy wnosić na piśmie do Urzędu Wojewódzkiego (referat elektryczny) w Krakowie do dnia 19 lutego b. r., a najpóźniej w trakcie rozprawy na piśmie lub ustnie przewodniczącemu. Zarzuty żądania i sprzeciwy, wnoszone po upływie wyżej oznaczonego terminu, nie będą rozpatrywane.

Wojewoda w. z. **Walicki** Wicewojewoda.

11.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIASTA I UZDROWISKA ZAKOPANE

z dnia 15 stycznia 1934 r.

w sprawie sporządzenia planu zabudowania.

Zarząd m. u. Zakopanego, na podstawie art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R, P. Nr. 23. poz. 202). podaje do publicznej wiadomości, że przystępuje do sporządzenia dla miasta uzdrowiska Zakopanego ogólnego planu zabudowania, obejmującego obszar około 920 ha, którego szczegółowe pomiary dokonane zostały w latach 1929—30.

W granicach: od wschodu — od potoku Cicha Woda wzdłuż Chycowego potoku, na grzbiet Antałówki, starą drogą olczańską do skrzyżowania z drogą do Morskiego Oka, od południa — drogą przez górne Bystre, drogą pod Reglami do drogi do Strążysk, od zachodu — granicą Księżego Lasu, potokiem „Miśkowiec“. drogą do Kościelisk (Skibówkami), granicą gminy Kościelisko i potokiem Cicha Woda do drogi na Ubocz, drogą na Ubocz do granicy lasu pod Chockowskiem, od północy dolną granicą lasu pod Gubałówką przez Kotelnicę i Ciągłówkę, skąd groblą u Zwijaczów do potoku Chycowego.

Zainteresowani mogą zapoznać się z zamierzeniami Zarządu Gminy, dotyczącemi projektu planu zabudowania w Zarządzie m. u. Zakopane w okresie od dnia ogłoszenia do dnia 10 lutego 1934 r. w godzinach urzędowych z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych w oddziale technicznym Zarządu Miasta (Pokój Nr. 11).

W okresie od dnia 10 lutego do dnia 24 lutego 1934 r. zainteresowani mogą zgłaszać do Zarządu m. u. Zakopane. wnioski, dotyczące wyżej wspomnianego projektu planu zabudowania.

Burmistrz i Przewodniczący K. U.
L. Winnicki.

12.

OBWIESZCZENIE OKRĘGOWEGO INSPEKTORA PRACY W KRAKOWIE

z dnia 22 stycznia 1934 r.
podające do wiadomości

ORZECZENIE

nadzwyczajnej komisji rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Chrzanowa.

Na podstawie ustawy z 16 maja 1922 r Dz. U. Rz. P. Nr. 39, poz, 324, w przedmiocie powołania nadzwyczajnej komisji rozjemczej dla załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi, oraz reskryptu Ministra Opieki Społecznej z 23 listopada 1933 r. Nr. 4583 P. In., nadzwyczajna komisja rozjemcza w składzie przewodniczącego Inż. Wacława Królikiewicza. p. o. podinspektora pracy 38 Obwodu w Krakowie, jako delegata Ministerstwa Opieki Społecznej, Dr, Stanisława Scheuringa, wiceprezesa Sądu okręgowego w Krakowie, jako delegata Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz Andrzeja Sulisza urzędnika referendarskiego starostwa w Chrzanowie, jako delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, na posiedzeniu w Chrzanowie w dniu 28 grudnia 1933 r, w sprawie warunków pracy i płacy dozorców domów miasta Chrzanowa, po wysłuchaniu opinji reprezentantów właścicieli nieruchomości miejskich i dozorców domów, orzekła:

Zasady ogólne.

§. 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje od 1 stycznia 1934 r. do 31 grudnia 1934 r.

§. 2. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości miejskich, z drugiej strony zatrudnionych przez nich dozorców domów.

Uwaga: Za dozorcę domu uważa się osobę bez względu na płeć (z wyłączeniem dziewcząt i chłopców do lat 21), którą właściciel lub zarządca domu przyjął w charakterze dozorcy domu, zawarł z nią odnośną umowę i poruczył jej nadzór nad domem. Wszelkie czynności dozorcy, związane z jego stanowiskiem, może wykonywać sam dozorca lub zdolni do tej czynności członkowie jego rodziny,

§. 3. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dn. 1-go sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 394), rozszerzonej ustawą z dn, 23 stycznia 1920 r. (Dz, U. Rz. P, Nr. 8, poz. 53), i ustawy z dn. 16 maja 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 39, poz. 324), podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla dozorcy mniej korzystne, niż warunki niniejszego orzeczenia, ulegają na żądanie dozorcy domowego zastąpieniu przez warunki, określone niniejszem orzeczeniem.

§. 4. W razie indywidualnych lub zbiorowych zatargów, powstałych na tle niniejszego orzeczenia pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami, do czasu załatwienia zatargu przez sąd pracy, właścicielowi nie wolno zrywać umowy służbowej, wydalać dozorcy, z wyjątk:em wypadków przewidzianych w § 6 niniejszego orzeczenia, dozorca zaś nie może przerywać pracy, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 7 niniejszego orzeczenia.

Czas trwania i rozwiązania stosunku służbowego.

§. 5. Rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić za 3-ch miesięcznem wypowiedzeniem przez którąkolwiek stronę. Koniec 3-ch miesięcznego terminu wypowiedzenia może przypaść tylko ua 31 marca, 30 czerwca i 30 września.

Wypowiedzenie przez właściciela realności nie może nastąpić, jeżeli ten ostatni zalega z zapłatą dozorcy domu należnego mu w myśl niniejszego orzeczenia wynagrodzenia.

§. 6,Stosunek służbowy może być bezzwłocznie rozwiązany przez właściciela realności z ważnych przyczyn, a to:

1) Jeżeli dozorca lub mieszkający z nim członek rodziny lub ktokolwiek z jego domowników dopuścił się czynu karygodnego przeciwko życiu i zdrowiu, moralności lub majątkowi, który zdolny jest spowodować utratę zaufania do niego, jako dozorcy.

2) Jeżeli przez grube niedbalstwo wyrządził szkodę domowi lub właścicielowi domu, albo stale zaniedbuje swe obowiązki.

3) Jeżeli dozorca albo mieszkający z nim członek rodziny lub którykolwiek z jego domowników wobec właściciela domu (zarządcy) lub lokatorów zachowuje się w sposób wysoce niewłaściwy.

4) Jeżeli magistrat wydał polecenie usunięcia dozorcy z powodu zaniedbania przez niego obowiązków.

5) Jeżeli oddaje się pijaństwu, połączonemu z ciężkiem zaniedbaniem obowiązków, zakłóceniem spokoju w domu lub obrazą mieszkańców domu.

6) Jeżeli nieostrożnie obchodzi się ze światłem.

7) Jeżeli dozorca utrzymuje dom nierządu lub przetrzymuje prostytutki.

8) Jeżeli przechowuje kradzione rzeczy.

9) Jeżeli bez zgody właściciela przyjmuje do swego mieszkania sublokatorów.

§, 7. Dozorca domu może bezzwłocznie rozwiązać stosunek służbowy z właścicielem realności z ważnych przyczyn, a to:

1) Jeżeli bez widocznej szkody dla swego zdrowia nie może pełnić swych obowiązków.

2) Jeżeli właściciel realności dopuszcza się czynnych zniewag lub cięższej obrazy czci względem niego lub członków jego rodziny.

3) Jeżeli właściciel realności lub jego krewny usiłuje nakłonić dozorcę lub członków jego rodziny do czynów nieobyczajnych lub przeciwnych prawu.

4) Jeżeli właściciel realności bezprawnie zatrzymuje dozorcy należną zapłatę, ukróca go w posiadaniu oddanego mu mieszkania, lub narusza inne istotne postanowienia umowy.

5) Jeżeli właściciel realności żąda bezpłatnych osobistych posług.

Rozwiązanie stosunku służbowego przez dozorcę z właścicielem realności z przyczyn w niniejszym §-fie określonych nie narusza prawa dozorcy żądania 3-ch miesięcznego wynagrodzenia.

Obowiązek pracy.

§. 8. Dozorca jest obowiązany w interesie właściciela dbać o powierzony sobie w opiekę dom z oględnością i uczciwością, powinien o wszelkich wiadomych mu, zaszłych lub grożących uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczerbek dla właściciela domu lub innych osób, bądź na zdrowiu, bądź na majątku, bezzwłocznie donieść właścicielowi domu lub jego zastępcy. Powinien możliwie zapobiec wszelkiemu uszkodzeniu domu lub jego urządzeń i dopilnować, aby w domu przestrzegano przepisów regulaminu domowego wydanego przez właściciela domu.

Dozorca również obowiązany jest wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie rozporządzenia i polecenia, wydane przez właściciela domu lub jego zastępcę, dotyczące obsługi, nadzoru i zarządu domu, tudzież przestrzegać przepisów meldunkowych.

§. 9. Obowiązkiem dozorcy domu jest czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i wzywanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa. Powinien dbać o czystość wszystkich dostępnych części domu, a więc: wjazdów, bram, sieni, klatki schodowej, strychu, piwnicy, wychodków, dostępnych dla publicznego użytku, dalej podwórzy. Tak samo powinien utrzymywać na chodniku, względnie na ulicy przed domem, gdzie niema chodnika, czystość i porządek, usuwać śnieg, błoto, posypywać chodnik piaskiem i t.d. W razie epidemji obowiązany jest ściśle stosować się do zleceń władz sanitarnych, co do utrzymania czystości i porządku lub przeprowadzenia dyzenfekcji domu w powyższych częściach domu.

Dozorca winien czuwać nad należytem oświetleniem tych części domu, które w myśl przepisu regulaminu mają być oświetlone. Powinien dbać o całość urządzeń elektrycznych i dzwonków od bramy oraz innych urządzeń publicznych, znajdujących się w domu, i wogóle ściśle przestrzegać przepisów regulaminu i porządku czystości, wydanych przez Magistrat.

§, 10. Obowiązkiem dozorcy domu jest również otwieranie bramy w porze zamknięcia, za co należy się od wchodzącego 15 gr. przed północą, 20 gr. po północy.

§. 11. Dozorca domu nie jest natomiast obowiązany do wykonywania posług lub robót domowych na rzecz właściciela, oraz do wylewania wody z piwnicy, do wynoszenia miału węglowego z piwnicy, tudzież do czyszczenia domu i podwórza po przeprowadzonym remoncie mieszkania lub poprzeprowadzonych nadbudówkach, z wyłączeniem drobnych adaptacyj, jak n. p. zaprowadzenie instalacji elektrycznej, a usługi takie podlegają osobnemu wynagrodzeniu stosownie do umowy.

Warunki wynagrodzenia.

§. 12. Za czynności, związane ze stanowiskiem dozorcy, otrzymuje tenże oprócz bezpłatnego mieszkania następujące wynagrodzenie, płatne miesięcznie z dołu:

a) w domach	parter. do 4 lokat.	zł.	6.—
b) „	„ powyż 4 „	„	8.—
c) „	„ jednopiętrowych	„	12.—
d) „	„ dwupiętrowych	„	20.—
e) „	„ trzypiętrowych	„	25.—
f) „	„ ponad trzy piętra	„	35.—

Uwaga: Mieszkania położone na poddaszu (mansardowe) uważa się za osobne piętro, o ile pojedynczo lub łącznie przekraczają ilość 2-ch izb mieszkalnych.

Jeżeli w domu znajdują się koncesjono-

wane: restauracja, kawiarnia, szynk, cukiernia, mleczarnia, jadłodajnia, piekarnia, fabryka wody sodowej, fabryka pasty do butów, zajazd, stajnia, samoistny skład, szkoła, dom modlitwy, względnie warsztaty rękodzielnicze, zatrudniające ponad 5 robotników dozorca otrzymuje za każde tego rodzaju przedsiębiorstwo 3 zł. miesięcznie.

Jako jednostkę domową uważa się jeden budynek o jednej bramie wchodowej i jednej klatce schodowej. Jeżeli dom ma więcej klatek schodowych, dozorca otrzymuje dodatkowo za każdą klatkę schodową 30% zasadniczego wynagrodzenia.

Podwyżka ta jednak nie odnosi się do tylnej klatki schodowej, przeznaczonej wyłącznie dla służby, a za taką klatkę uważa się tylko tę, którą nie można dojść do mieszkań w oficynach.

Domy mieszkalne, znajdujące się w podwórkach, a nie połączone z domem głównym frontowym, należy uważać jako domy osobne a nie jako oficyny i wówczas do takiego domu należy się całkowite wynagrodzenie, stosownie do wysokości domu z wyłączeniem domów parterowych do 2 ch lokatorów.

Właściciel domu obowiązany jest sprawić zwłasnych funduszów przyrządy, sprzęty i naczynia służące do czyszczenia i oświetlenia domu lub zwrócić dozorcy domowemu rzeczywiste koszta sprzętów zakupionych za wiedzą właściciela domu. Dozorca domu ma je szanować i utrzymywać w należytym porządku a w razie opuszczenia stanowiska zwrócić w porządku właścicielowi realności lub administratorowi.

§. 13. Dozorca otrzymuje od właściciela realności bezpłatnie książeczkę kwitarjuszową z dającymi się odłączyć pokwitowaniami, zawierającą kontrolę wypłaconej dozorcy płacy miesięcznej, powierzonych inwentarzy i narzędzi. Brak pokwitowania uchodzić będzie za domniemanie nieuiszczenia zapłaty, względnie niewydania inwentarza i narzędzi.

Mieszkania dozorców.

§. 14, Dozorcy domu należy się nadające się na ten cel bezpłatne mieszkanie o powierzchni 20 m^2, położone na parterze, możliwie blisko brany z piwnicą i prawem używania strychu do suszenia bielizny w tym samym domu. Izby mieszkalne przed oddaniem do użytku dozorcy domu winne być wybielone, suche o dostatecznym oświetleniu dziennem, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. Szyby w oknach mają być całe. Podłogi i piece mają się znajdować w stanie używalności. Dachy muszą być szczelne i nieprzeciekające, a gdzie są zepsute muszą być na koszt właściciela realności naprawione. Dozorcy obowiązani są utrzymywać mieszkanie w porządku. Na wypadek zniszczenia mieszkania wskutek przyczyny przez dozorcę niezawinionej, naprawianie mieszkania dokonane być winno kosztem właściciela domu. Trzymanie inwentarza żywego jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody właściciela. Właściciel ani administrator nie może zmuszać dozorcy do przyjęcia sublokatora. Jeżeli w mieszkaniu dozorcy niema dość światła dziennego, a niema możności dostarczenia dozorcy chwilowo innego mieszkania, przysługuje dozorcy prawo używania nawet za dnia światła elektrycznego, gdzie zaś takiego oświetlenia niema, właściciel domu względnie administrator winien dostarczyć dozorcy 1/2 litra nafty dziennie dla jego osobistego użytku.

Uwaga. Od dostarczenia piwnicy i strychu właściciel jest tylko wówczas uwolniony, jeżeli przeznaczenie tych ubikacyj dozorcy przez właściciela będzie niemożliwe.

Ubezpieczenie.

§. 15. Osoba zatrudniona w charakterze dozorcy domowego winna być z tego tytułu zgłoszoną w Kasie chorych niezależnie od tego czy jest ona już ubezpieczoną w Kasie chorych z tytułu swego drugiego zatrudnienia, choćby to ostatnie było głównem zatrudnieniem danej osoby.

W realnościach, w których używa się windy elektrycznej i tp., ma ponadto dozorca domu względnie członek jego rodziny, przy obsłudze go zastępujący, być ubezpieczony od wypadku w myśl odnośnych obowiązujących przepisów. Opłatę za ubezpieczenie od wypadków uiszcza w całości sam właściciel domu.

Przewodniczący:
W. Królikiewicz.

Z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości:
Dr. Scheuring.

Z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:
Sulisz

Orzeczenie powyższe podaję do wiadomości:
Okręgowy Inspektor Pracy: **Fr. Czarniecki**

Dział nieurzędowy.

KONKURS

Zarząd miejski w Zatorze ogłasza konkurs na posadę kontraktową komendanta straży porządkowej — z płacą według XI kategorji płac dla urzędników państwowych.

Pierwszeństwo mają emerytowani przodownicy Policji państwowej.

Termin wnoszenia podań do 15 lutego 1934 r.

PRZETARGI

Komitet budowy Szkoły Rzemiosł w Krakowie ogłasza nieograniczony przetarg na wykonanie:

robót kowalskich

w budynku szkolnym przy Aleji Skrzyneckiego w Dz. XXII. w Krakowie. Plany i warunki przeglądać można w Sekretarjacie Komitetu budowy, Muzeum Przemysłowe przy ul. Smoleńsk L. 9, w godzinach urzędowych od 12-tej do 14-tej, gdzie również można otrzymać formularze ofertowe za dopłatą 2 zł.

Wadjum w wysokości 5% sumy oferowanej należy złożyć do rąk Sekretarza Komitetu, Dyrektora Muzeum Przemysłowego Inż. Eugenjusza Tora. Termin składania ofert upływa **z dniem 6 lutego 1934 r.** godzina 12-ta w połodnie, poczem nastąpi otwarcie ofert.

Oferty wniesione po terminie licytacyjnym bez wadjum lub na nieprzepisowych formularzach rozpatrywane nie będą.

Komitet budowy zastrzega sobie swobodny wybór oferty, względnie nieprzyjęcie żadnej bez podania przyczyny.

Sekretarz: **Inż, Eugenjusz Tor**

Przewodniczący **Witold Ostrowski**

Więzienie w Wiśniczu rozpisuje na dzień 9-go lutego 1934 roku, godz. 10 rano przetarg nieograniczony na dostawę:

30.000 kgr, żyta dworskiego
5.000 „ fasoli kolorowej
10 beczek śledzi 5|600 z połowu ostatniego.

Bliższych szczegółów udziela Naczelnik więzienia.

Naczelnik więzienia:
St. Śledziewski
Nadkomisarz Str. W.

Licytacyjna sprzedaż broni w Starostwie Grodzkiem w Krakowie.

Starostwo Grodzkie Krakowskie podaje do wiadomości, że dnia 15 lutego 1934 r. o g. 11-tej w biurze Starostwa Grodzkiego, Krzysztofory Rynek Główny L. 35, drzwi Nr. 19, II. p. odbędzie się sprzedaż używanej broni palnej różnego rodzaju w drodze publicznego przetargu.

Do licytacji mogą stanąć tylko osoby wykazujące się zezwoleniem na kupno brrni, wydanem przez właściwe władze lub też osoby uprawnione do handlu bronią i amunicją,

W związku z tem wzywa się właścicieli broni złożonej w Starostwie grodzkiem krakowskiem do przechowania, aby po okazaniu zezwolenia na posiadanie lub noszenie broni, broń tę odebrali lub sprzedali posiadaczom zezwolenia na kupno broni, bądź też zarządali aby broń na ich koszt uczyniono niezdolną do użytku, a to do dni 7 w przeciwnym razie zdeponowana broń zostanie sprzedana na licytacji w dniu 15 lutego 1934 r., a uzyskana ze sprzedaży kwota po potrąceniu rzeczywistych kosztów związanych ze sprzedaźą będzie zwrócone właścicielom.

Za Starostę Grodzkiego:
Królikowski, referendarz.

POSZUKIWANIA.

Sąd grodzki w Zatorze, Kg. 581|33, poszukuje:

1) ZENONA JABŁOCIŃSKIEGO urodzonego 16 lipca 1911 r. w Częstochowie, tam przynależnego i zamieszkałego ul. Mickiewicza 45, rzym. kat. wolnego, robotnika, analfabety, bezmajętnego, syna Seweryna i Marji ze Strzeleckich.

2) ANTONIEGO JASTRZĘBA urodzonego 1 lipca 1909 w Częstochowie, tam przynależnego, zamieszkałego pod Nrem 5 ul. Mickiewicza, rzym-kat. wolnego, robotnika, pismiennego, bezmajętnego, syna Ludwika i Marji z Wadowskich,

3) do Kg. 541|33 JÓZEFA ŚWIDERGAŁA urodzonego 3 września 1905 w Bachowicach pow. Wadowice, tam przyn. zamieszkałego pod Nrem 228, nie karanego, rzym-kat. żonatego, robotnika, pismiennego, bezmajętnego syna Wojciecha i Ewy z Kubarskich.

4) do Kg. 669|33 — MARCINA MARSZAŁKA urodzonego 11września 1893 r. w Czałkowicach tam przynależnego i zamieszkałego

pod Nrem 48 pow. Chrzanów, rzym-kat. żonatego, bezmajętnego, pismiennego, robotnika, syna Franciszka i Heleny.

W razie wyśledzenia miejsca pobytu wymienionych należy zawiadomić najbliższą władzę sądową, władze zaś policyjne winny ich zatrzymać i sprowadzić do najbliższego sędziego śledczego lub Sądu grodzkiego.

ODWOŁANIE POSZUKIWANIA.

Sąd grodzki w Kalwarji Sygn. Kg. 331|33 odwołuje poszukiwania za Michałem Ludkowskim, (Krakowski Dziennik Wojewódzki z dnia 15 stycznia 1934 r.Nr. 2 z r. 1934.)

Zagubienie dokumentów zgłosiły następujące osoby:

1) Winzer Józef, Zabierzów powiat Kraków, dowody tożsamości koni Nr. 63378 i 63379 wydane przez Rejonowego Inspektora Koni w Krakowie.

2) Guzy Józef, Monowice poczta Oświęcim, dowody tożsamości konia Serja D. Nr. 115697 i Nr. 115797.

3) Majcherczyk Stefan, Płaza pow. Chrzanów, dowód osobisty wydany przez Urząd gminny w Płazy.

4) Dąbroś Jan, Wola Gręboszowska, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U, Tarnów (rocznik 1899)

5) Mleczko Władysław, Kęty, ul. Kęckie Góry Nr. 585 dowód tożsamości konia Serja E. Nr. 183602.

6) Kupperman Leib, Bielsko, ul. Kolejowa 2, legitymację tatrzańską wydaną przez Związek Polskiego Towarzystwa Turystycznego w Krakowie.

7) Biel Jan, ur. 7 maja 1910 r. w Przegorzałach pow. Kraków, tymczasowe zaświadczenie zwolnienia ze służby wojskowej wydane przez P. K. U. Kraków, oraz dowód osobisty wydany przez Urząd gminny w Przegorzałach.

8) Warzeszanka Jadwiga, Borzęcin Dolny pow. Brzesko, legitymację nauczycielską wydaną przez Inspektorat Szkolny w Tarnowie.

9) Łukasik Michał kierowca samochodu, zam. Kraków ul. Szpitalna 30, dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego Kr. 95479 firmy „Miraculum" Dra. Lustra w Krakowie ul. Obożna 14, wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

10) Ludwikowski Piotr, ur. 20 marca 1908 r, w Krakowie i tu zamieszkały przy ulicy Mazowieckiej 62, książeczkę wojskową Nr. 222 wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto.

11) Bolek Franciszek, ur. 2 marca 1909 r. w Przyborowie pow. Brzesko i tam zamieszkały, książęczkę wojskową wydaną przez P. K, U. Bochnia.

12) Boraca Jakób, Borzęcin Nr 569, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 17573.

Adres Redakcji I Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 60 gr. — Przedpłata na rok 1933 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł., kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Kraków ul. Sławkowska 6, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego.